

[Holger Eriksen.]

vendt til udlejning. Skattefritagelse har den kun haft af sin kontorbygning, af en villa i Holte, der benyttedes som arkiv, og af sin tidligere kontorbygning i Havnegade, der er udlejet til matrikelvæsenet.

Efter den ændring, der er foreslået under nr. 3, vil statsanstalten i fremtiden være forpligtet til at betale ejendomsskat af alle ejendomme, den ikke anvender til egen virksomhed, altså også af den tidligere kontorbygning.

Ændringsforslag nr. 4 har meget ringe praktisk betydning; men fjerner noget, der i visse tilfælde har fremkaldt irritation. Man tænke sig, at der erhverves et areal til et formål, der ville bevirke, at det ville blive fritaget for grundskyld i det øjeblik, det anvendtes efter formålet, f. eks., som det er nævnt i bemærkningerne, til kirkebyggeri. Nu er det muligt, at dette byggeri ikke straks kommer i gang, og hvis arealet som følge af den beliggenhed, det har, er temmelig dyrt, skal der betales en ikke ubetydelig grundskyld, skønt det i tiden, indtil byggeriet iværksættes, kun kan anvendes til landbrug eller lignende. Det misforhold mellem afkastning og skat, som derved fremkommer, afhjælper man gennem bestemmelsen om, at hvor en ejendom af kommunalbestyrelsen helt eller delvis er fritaget for grundskyld til kommunen, kan finansministeren i tilsvarende omfang give fritagelse for grundskyld til staten, for så vidt ejeren forpligter sig til ikke uden finansministerens tilladelse at foretage ændringer i grundens udnyttelse.

Der har været en ikke ringe diskussion om, hvorledes man skulle forholde sig med hensyn til de fradrag, der gives for forbedringer. Man tænke sig f. eks., at der ligger 2 fuldstændig ensartede villagrunde ved siden af hinanden og der er udført nøjagtigt de samme arbejder for at gøre dem bygge modne, blot med den forskel, at forbedringerne i det ene tilfælde er udført for 15 år siden og i det andet på nuværende tidspunkt. Der bliver stor forskel på fradraget for forbedringer, hvorved den ældre grund altså får en større skattebyrde end den yngre.

Der er også nævnt et eksempel vedrørende opdyrkning af hedejord. Hvis det f. eks. på ét tidspunkt har kostet 200 kr.

pr. ha at gennemføre kultiveringen og på et senere tidspunkt 600 kr. for det samme arbejde, vil det bevirke, at jorden på det senere tidspunkt må vurderes til en pris af 600 kr. pr. ha plus den ukultiverede jords værdi, og dette kan igen medføre, at ejeren i det første tilfælde kommer til at betale grundstigningsskyld. Der er brugt hårde ord om dette forhold. Der har endda været talt om, at man derved kom i strid med selve ideen, at grundstigningsskyld aldrig nogen sinde må give anledning til, at man beskatter arbejdet. Det sidste må jeg dog bestemt bestride. Lad os tage det sidste, vel nok noget hårdt optrukne eksempel, og lad os regne med, at den ukultiverede jord i det første tilfælde havde en værdi af 100 kr. pr. ha og i det sidste tilfælde af 200 kr. pr. ha, således at vurderingsprisen bliver 800 kr. pr. ha. For det første bliver den rigtige vurderingspris ikke den samme for de forskellige arealer, selv om de er af samme bonitet og samme beliggenhed. Vurderingsmændene skal nemlig tage hensyn til de byrder, der hviler på jorden, bortset fra grundværdistigningsafgiften, og derfor må det førstnævnte areal, der har en større grundskyldsbyrde end det sidste, vurderes noget lavere.

Dernæst får vedkommende, når grundstigningen skal fastsættes, to fradrag, der almindeligvis ydes, men som — det skal indrømmes — naturligvis ikke bliver særlig store, fordi selv en stor procent af et lille beløb aldrig kan blive til så forfærdelig meget.

Det er altså muligt, at der skal betales grundstigningsskyld, men vedkommende får dog stadig mulighed for at fradrage de 200 kr., der oprindeligt er udført arbejde for; at jorden nu måske vurderes til 700 kr., er jo kun udtryk for, at det er dens handelsværdi, d. v. s. at køberen regner med, at den for ham har en sådan afkastningsværdi.

Den værdistigning, der er sket, er absolut ikke arbejdsskabt, og der er derfor principielt intet at sige til, at der må betales grundstigningsskyld. I modsat fald ville de skiftende ejere ud i fremtiden kunne kapitalisere den konjunkturstigning, der vil ske på det arbejde, der på et tidligere tidspunkt er udført, med det resultat, at den nye ejer absolut ikke ville komme til at sidde billigere; end tilfældet vil være i det øjeblik, han skal